Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Pro vigilia & festo triu[m]phatissime ascensionis d[omi]ni

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Visual Library

tes ⁊ ieiunātes irā dei euaſerūt. vt dꝛ Jo
ne.iij. Hec ꝓ rn̄ſione. Pꝛo fundamē. Oē
bonū opus pia intentōe factū placet deo.
Vn̄ Ouid.li.faſtorum. Dij pia facta vi-
dent. Et Sen.ad Lu. Dij aſcēdentibus
manū porrigūt. Per orōem aūt hō in deū
aſcēdit. Jdō certū eſt ꝙ orō deo placȝ cū
fit pio aīo. Queriť ğ An oratō ⁊c̄. Dic rn̄.
vt.s. Poſt rn̄ſionē dicas: Exaudit ğ deus
peccatorē: ⁊ſi nō ex iuſticia / tn̄ ex miſcdia:
cū vicȝ ex bono ⁊ pio deſiderio orat. Pctō-
rē aūt inqn̄tuȝ pctōꝛ eſt.i.qn̄tū ad deſide-
riū pctī nō audit deus ex miſcdia: ſȝ qn̄qȝ
audiat ad vindictā dū de⁹ ſuo terribili iu
dicio ꝑmittit ampli⁹ peccatorē ruere in
pctā. ¶ Figura. Num.xj. Filij iſrľ petētes
carnes auditi ſunt ad volūtatē: ſed in dā-
nū / qꝛ venit ira dī ſup̱ eos. Vide ibi. Sic
etiā ꝑmittet eos q carnē petūt.i. volupta
tes ſuas talib⁹ frui ad voluptatē: ſed non
ad ſalutē. Aug. De⁹ q̄daȝ negat ꝓpiti⁹ q̄
concedit iratus.

SEcūdus arti. Jn ꝓcedē.⁊c̄. Hic de
tertia q̄ eſt ꝓpter ſpūalis gr̄e impe-
trationē q̄ nobis eſt valde nc̄aria ꝓcipue
¶ Pꝛimo ꝓpter efficatiorē (ꝓpter tria.
ferueſcētis carnalitatis moꝛtificationē.
¶ Scdo ꝓpter ꝑfectiorē tepeſcētis volun
tatis excitationē.
¶ Tertio ꝓpter velociorē imminētis ho-
ſtilitatis ꝯfutationē.
¶ Pꝛimo igiť ⁊c̄. Jn hoc em̄ tp̄e motus
carnales magis feruēt: idō nc̄aria eſt gr̄a
dī ad eos moꝛtificādos. Gal.v. Spū am
bulate ⁊ deſideria carnis n̄ ꝑficietꝭ. Se
cūdo ꝓpter ꝑfectiorē tepeſcētis volūtatis
excitatōeȝ.ſ.ad bonū op⁹. Nā vt dꝛ Aug.
in.j.retractationū. Niſi volūtas nr̄a adiu
uetur dei gr̄a pie recteqȝ viuere non pōt.
Gre. Nihil valȝ hūana induſtria ſine ad-
iuuāte dei gr̄a Et Joā.xv. Sine me nihil
poteſtis facere. ¶ Tertio ꝓpter velociorē
imminētis hoſtilitatꝭ ꝯfutationē ad reſi
ſtendū diabolicꝭ tentatiōib⁹. Jdō dicebat
ſaluatoꝛ Mat.xxvj. Oꝛate vt nō intretis
in tentatiōȝ. Jſid. de ſū.bo. Hoc eſt vnuȝ
remediū ei⁹ q vicioꝝ delectatiōe exeſtuat
vt q̄tiens q̄lib3 vicio pūgitur: totiēs orō-
nē fundat: qꝛ freqn̄s orō impugnatiōȝ vi
cioꝝ extinguit.ſ.ꝑ gr̄am a deo ꝯceſſam.
¶ Exemplū in vitaſpa. Quidā necromā-
tici btō Antonio inuidētes miſerūt ad cel
lam ei⁹ mľtos demones adiuratos: q cuȝ
irruerēt in eū ei diuerſas turpes imagīes
⁊ cogitatiōes malas intulerūt: q̄s oēs be
atus antoñ. vtute ſctē crucꝭ ⁊ orōis amo-
uebat: ⁊ nihil in eū ꝑualētes ꝯfuſi ſunt: ⁊ re
uerſi ad necromāticos dicētes nihil ſe poſ
ſe ꝑficere: ſȝ ſuis orōnib⁹ nos oēs repulit.
Quo audito oēs necromātici ad btm̄ An
toniū venerūt ⁊ veritatē ꝯfitētes ad fideȝ
ſunt ꝯuerſi. Legiť etiā de q̄dā q tentabať
annis q̄ttuoꝛdeci peſſimis ⁊ luxurioſis co
gitatiōib⁹ qui petiuit cōem orōem ꝓ eo fie
ri in fine ꝑdicatiōis: ⁊ ſic cōis orō libera-
uit eū. vn̄ Hiero. Jmpoſſibile eſt ꝓces mľ
toꝝ nō exaudiri.

TErti⁹ artic̄. Aud.⁊c̄. Et notate bn̄
qm̄ ſup̱ oīa petēda eſt gr̄a dei. Caue-
te igiť ne ꝯ gr̄am dei agētes merito ipā ꝑ
uertini. Dicit em̄ lex.ff. de iudicijs.l. vlť.
Juſte ꝑuať vnuſq̄ſqȝ eo ꝯ qḋ agit. Certū
eſt aūt ꝙ ꝯ gr̄am agit q in pctīs ꝑſeuerat.
Ex.xvij.q.iiij. Sicut antiq̄tus. Qui iniu
riam facit ecclie ꝑuari debȝ cōione ipius.
Pone caſum iuxta ꝓdicta. vel ſic. Si rex
vobis mľta offerret inter q̄ eſt lapis ꝓcio-
ſiſſim⁹ vtute cui⁹ oīa vicere poteſtꝭ ⁊ oīa
q̄cūqȝ volueritꝭ in auꝝ ꝯuertere: nōne cete
ris oīb⁹ deſpectꝭ ſufficeret vobis lapis il
le: aut ſi lapide illo neglecto ⁊ ſpreto poti⁹
alia petitꝭ: nōne merito tľi lapide ꝑuami:
Expone Per lapidē illū intellige gr̄am dī
ꝑ quā hoſtes ⁊ aduerſa facile vincere poſ
ſum⁹ ⁊ oīa ꝯuertere in auꝝ.i. in eterne vi
te meritū. Jdō bn̄ dꝛ dn̄s paulo.ij. Coꝛ.xij
Sufficit tibi gr̄a mea

¶ Pꝛo vigilia ⁊ feſto triūphātiſſime a-
ſcenſionis dn̄i Sermo ꝓmus.

DOminus ie
ſus poſtqȝ locut⁹ eſt eis aſſū
ptus eſt in celū ⁊ ſedet a dex
tris dei Mar.vl. Subleuatꝭ ieſus ocul
in celū dixit: Pr̄ venit hora clarifica filiuȝ
tuū. Jo.xvij. Tria ibi inſinuāť neceſſaria
ad hoc vt ſpūaliť cū dn̄o aſcēdam⁹ ⁊ aſcē
ſionē ei⁹ debite celebrem⁹.
¶ Pꝛim̄ ē mētꝭ eleuatio: cū dꝛ. ſuble. ocul.
¶ Scdm̄ finis ꝓmeditatō: cū dꝛ: veīt ho.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Tertiũ devota oõ, cũ dicit: clarifica fi/
liũ tuũ. Sic debet deo patri celeſti ꝗlibet
dicere de ſeipo. De pmo Pſ. Ad te leua/
ui oc'os meos. De ſcdo Eccl. xxxvj. Feſti
na tẽpus ⁊ memẽto finis. De tertio Can
tico. j. Trahe me poſt te ⁊c.
¶ Dñs Jeſus ⁊c.

PRimus arti. An debuerit chꝛs aſcẽ
dere in celũ: Q, nõ, quia ipe dixit di/
ſcipulis ſuis Matth. vlt. Ecce ego vobiſ
cum ſum, vſq ad ꝯſũmatioꝫ ſeculi. Cõ/
tra Marci vlti. Aſſũptus eſt in celũ. Re
ſpõdet Tho. in. iij. p. Cõueniẽs fuit chꝛi/
ſtũ aſcẽdere in celũ: qꝛ p reſurrectõꝫ vitã
immoꝛtalẽ ⁊ impaſſibilẽ inchoauit. Lo/
cus autẽ iſte locus eſt generatiõis ⁊ coꝛru
ptionis: ſed loc⁹ celeſtis eſt loc⁹ incoꝛru/
ptionis. Licꝫ aũt p hoc ꝙ aſcẽdit in celũ:
nõ ei accreuerit aliqd ꝗntũ ad ea q̃ ſt de
eſſentia glie ſiue ẜm coꝛp⁹: ſiue ẜm aiam:
tamẽ aliqd accreuit ꝗntum ad loci decen/
tiã q̃ eſt ad bene eſſe glie. Et ex hac decẽ/
tia gaudiũ ꝗdam mõ habuit: nõ quidẽ ꝙ
tũc de nouo inciperet gaudere qñ in celum
aſcẽdit: ſed qꝛ nouo mõ de hoc gauiſus eſt
ſicut de re impleta. Hec Tho. ¶ Pꝛo fun
damẽto. Sicut dicit Boe. iij. de ꝯſolatõe
Repetunt ꝓpꝛios q̃q reccurſus: redituq
ſuo ſingl'a gaudent. Jdõ dñs poſt reſurre
ctionẽ recurrit vñ venerat. Nã ẜm phm
in lib. phyſ. Hic eſt loc⁹ generabiliũ ⁊ coꝛ
ruptibiliũ: ⁊ chꝛs reſurrexit ad vitã incoꝛ
ruptibilẽ. Cũ ergo querit An debuerit ⁊c̃
Dic rñſioneꝫ vt ſ. ¶ Poſt rñſiõeꝫ dicas:
Studeam⁹ igr̃ in celũ aſcẽdere poſt chꝛi
ſtũ. Juxta illõ Aug⁹. Si recte: ſi fideliter
ſi ſancte: ſi pie aſcenſionẽ dñi celebꝛamus:
aſcendam⁹ cũ illo: ⁊ ſurſum coꝛda habea/
mus. O ꝙ̃ miſeri qui ꝯtrariũ faciũt: q̃ ad
iſta inferioꝛa coꝛda deflectũt: Auari: vſu/
rarij ⁊c. Ad hoc qppe venit ad nos dñs: ⁊
inde a nobis receſſit ⁊ aſcendit: vt cũ illo
aſcendam⁹. Sed heu plures diabolũ ſe/
quũtur ꝙ̃ chꝛm: ꝗ pl'es deſcendũt ꝙ̃ aſcẽ
dunt ¶ Figu. Nũe. xiiij. Predixit dñs po
pulo iſrl' ꝙ de tota illa mltitudine ſexcen/
toꝝ triũ miliũ viroꝝ ꝗngẽtoꝝ ꝗnqginta:
duo tm̃ terrã pmiſſiõis aſcenderet. ſ. Ca/
leph ⁊ Joſue. Et ita cõtigit. Expone et
applica: qm̃ pauci chꝛm ſequũtur. Bern.
ſup Can. Quãpauci ſunt o bone ieſu qui
poſt te ire velint: cũ tamẽ ad te puenire ne
mo eſt qui nolit ſcientib⁹ cũctis qm̃ dele/
ctationes in dextera tua vſq in finẽ: ideo
volũt oẽs te frui ⁊ nõ te imitari, coꝛregna
re cupiũt: ſꝫ nõ cõpati: nõ curãt q̃rere quẽ
deſiderãt inuenire: cupiẽtes ꝯſeq̃ ſꝫ nõ ſeq̃

SEcũdus arti. Jn hoc ſermone dice
mus ꝙ̃ deuote ⁊ iocũdiſſime eſt aſcẽ
ſio dñi celebꝛãda: Vñ Leo papa in ſerm.
de aſcenſione dñi. Sicut in ſolẽnitate pa/
ſcali reſurrectio dñi fuit nobis cauſa le/
tandi: ita aſcenſio ei⁹ in celos p̃ſentiũ no/
bis eſt materia gaudioꝝ recolẽtib⁹ illum
diẽ quo natura noſtre humanitatꝫ in chꝛi
ſto ſup oẽs oꝛdines angeloꝝ ad dei patrꝫ
ꝯuecta eſt ꝯſeſſũ. Eſt autẽ hec ſolẽnitas
iocundiſſima p̃cipue ꝓpter tria.
¶ Pꝛimo ꝓpter eminentiſſimaꝫ humane
fragilitatis ſublimationẽ.
¶ Secũdo ꝓpter ampliſſimã angelice io/
cũditatis augmentationẽ.
¶ Tertio ꝓpter euidentiſſimã diuine bo/
nitatis manifeſtationẽ.
¶ Pꝛimo ꝓpter ⁊c̃. Tunc em̃ ineffabiliter
ſublimata eſt humana natura. Grego. in
om̃. Jlla nata cui dictũ fuerat Terra es
et in terrã ibis. hodie in celũ iuit: nec ſolũ
tũc exaltata eſt humanitas in pſona chꝛi
ſed etiã in patrib⁹ antiq̃s q̃ in celũ cũ dño
aſcenderũt. Eſt ḡ p̃ſens ſolẽnitas nõ ſolũ
dñi aſcẽdentꝫ: ſed etiã oim ſctõꝝ pꝛiarcha
rũ: et ꝓphetaꝝ et electoꝝ q̃ fuerũt ab oꝛi/
gine mũdi vſq tũc q̃ detẽti fuerãt in lim
bo. Si ḡ de vnico ſctõ fit ſolẽnitas die illa
qua aſcẽdit in celũ: q̃nta eſt ſolẽnitas pñs
q̃ tot ſctõꝝ milib⁹ ⁊ ipi ſancto ſctõꝝ ſpẽali
ter eſt dedicata. Eſt etiã feſtũ pñs ꝗdam
ſpeciali modo feſtũ glioſe virginis q̃ cum
ineffabili gaudio carnẽ humanã a ſe aſſũ
ptam vidit in celũ triũphãter aſcendere.
Põt etiã p̃terea dici feſtũ totius hũane na
ture q̃ tã excellẽter in chꝛo ẽ exaltata. Jdõ
dicebat diſcipul' ſuis Joã. xiiij. Si dilige
retis me gauderetꝫ vtiq: qꝛ vado ad pa/
trẽm. ⁊c̃. ¶ Scdo ꝓpter ampliſſimã ange
lice iocũditatis augmentatõeꝫ. Nunq̃ p/
fecto tale fuit feſtũ in celo ſicut in chꝛi aſcẽ
ſione in quẽ deſiderant angeli pſpicere. j.
Pet. j. Pꝛeſens itaq ſolẽnitas eſt feſtum
angeloꝝ: qm̃ tunc eoꝝ ruina cepit reparari
qñ dñs cũ tot milib⁹ electis celos aſcẽdit.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Tertio ꝓpter euidẽtiſſimã diuine boni-
tatis manifeſtationẽ q̃ apparuit in hoc ꝙ
in tãtã glĩe et dignitatꝫ magnificentiã na
turã hũanã exaltauit. Exaltata q̃ ꝓ[illegible]mi-
rabiliter fuerat hũanitas qñ deus fact⁹ ẽ
homo. ſed tũc nõduꝫ oĩno glĩficata. quia
corpus erat paſſibile et mortale. Totalit̃
aũt glĩficata eſt in ei⁹ reſurrectiõe: ſꝫ cõſũ
matio ⁊ oĩmoda manifeſtatio hui⁹ glĩe fa
cta eſt in eius triũphãtiſſima aſcenſione.
Hec ḡ feſtiuitas ꝯcluſio eſt oĩm feſtiuitã
tũ chrĩ: vicꝫ incarnatiõis: natiuitatꝫ: circũ
ciſionis: apparitiõis: pſentatiõis: paſſio-
nis et reſurrectiõis. Ad hoc q̃ppe incar-
natus eſt: natus: circũciſus: magis ma-
nifeſtat⁹: in tẽplo pſentat⁹: ⁊ trigĩta trib⁹
annis in laborib⁹ hui⁹ mũdi ꝯuerſat⁹: de-
hinc paſſus ⁊ mortu⁹: reſurrexit vt ad ce-
los aſcẽderet/ ⁊ celi portã apertã oñderet
⁊ mõſtraret. Aug⁹. ſer. de aſcẽſione: Nos
chrĩ mors viuificauit: nos xpi reſurrectio
erexit: nos chrĩ aſcẽſio ꝯſecrauit. q꞉ nobis
de celo ſpm̃ tribuit. Nos ḡ in hac ſolẽnita
te mentẽ poſt chrm̃ ⁊ ad chrm̃ eleuem⁹/
nihil oĩno aliud q̃ꝫ ad eũ ire cupiẽtes.
Exemplũ de ꝑegrino q̃ viſitatꝫ ceterꝫ nr̃e
redẽptõnis locis tandẽ veniẽs ad montẽ
oliueti ad locũ vñ dñs aſcẽdit dixit O dul
cis Jeſu q̃ſiui te ꝑ oĩa loca in q̃bus redem
ptiõis nr̃e myſteria ꝑfeciſti: veni tandẽ ad
locũ hũc vñ ad celos aſcẽdiſti: iã vltra ne-
ſcio vbi te requirã in terra: Trahe rogo
trahe me poſt te in celũ. Et hoc dicẽs dul
citer expirauit ſpm̃ emittẽs ad dñm. Sic
et nos totã ſpem noſtrã ibidẽ eleuemus.
Nã ſicut dr̃ Aug⁹. Dñ chrs humanã cõ-
dicionẽ ſiderib⁹ importauit: credẽtib⁹ ce-
lum patere poſſe mõſtrauit.

Terti⁹ articu. Audiſtꝫ ⁊c̃. Nõ aũt p-
ſumat aliq̃s ſine meritꝫ cũ chrõ ſur-
ſum aſcẽdere. Nemo eñ aſcẽſurus eſt illuc
niſi ſit membꝝ chrĩ/ qḋ nõ põt eſſe niſi per
grãm et merita chrõ cõformet̃. Nã vt dr̃
xij. di. Nõ decet. Et de ꝯſe. di. iij. Celebri-
tatẽ. Caput ſequi dñt mẽbra. ſ. ꝑ ꝯforma
tionẽ. Et. lex. dr̃. ff. q̃ res pignori obligari
pñt. l. Si necꝫ. Cauſa debꝫ ꝑcedere ſuũ ef
fectũ. Merita autẽ q̃b⁹ ꝯfigurat̃ hõ chrõ
ſunt cã diſpoſitiua ad aſcendẽdũ cũ chrõ.
Audite. Si rex mãdaret: q̃cuncꝫ volue-
rit a rege honorari/ accipiat inſignia regꝫ
et ſecur⁹ accedat: Nõne gaudent̃ ſumere-
tis ⁊c̃. Credo ꝙ ſic. Applica: qm̃ mlto de-
ſiderabilius eſt a chrõ honorari q̃ꝫ a rege
terreno. Sed notate bñ qḋ dicit Grego.
Qui chrĩ veſtigia ſequi dedignant̃/ q̃ te-
meritate ſperãt ſe ad ei⁹ claritatꝫ gaudia
ꝑuenire poſſe.

Sermo ſecũdus.

Dominus ie
ſus ⁊c̃. Cepit ieſus facere et
docere vſcꝫ in diẽ q̃ ꝑcipiẽs
aplĩs ꝑ ſpm̃ ſanctũ q̃s elegit aſſumpt⁹ eſt.
Act. j. Ibi notãda eſt ¶ Primo doctrine
chrĩ efficacia: q꞉ cepit facere ⁊ docere.
¶ Scḋo ꝑſeuerãtia: cũ dicit Uſcꝫ in diẽ
⁊c̃. ¶ Tertio euidẽtia: q꞉ aſſumpt⁹ eſt/ et
ꝑ hoc euident̃ ꝯfirmata eſt doctrina ſua.
¶ De ꝑmo Joã. xiij. Exemplũ dedi vob:
vt queadmodũ ego feci; ⁊ vos faciat. ¶ De
ſcḋo Act. j. Quib⁹ ⁊ ꝑbuit ſeipm̃ viuũ in
multis argumẽtis ꝑ dies q̃dragĩta. ap.
eis ⁊ lo. de regno dei. ¶ De tertio. Act. j.
Uidentib⁹ illis eleuatus eſt
¶ Dominus ⁊c̃.

Prim⁹ artic̃s. An chrs aſcẽderit ſꝫ
ꝙ hõ: aut ſm ꝙ de⁹. Q, in q̃tũ de⁹.
ps. Aſcẽdit ds in iu. Cõtra. Eph. iiij. Q;
aũt aſcẽdit q̃d eſt niſi q꞉ ⁊ deſcẽdit ꝑmuꝫ.
Gloſa dr̃: Cõſtat ꝙ ſm humanitatẽ chrs
aſcendit Rñdet Tho. in. iij. ꝑte. ly ſm ꝙ:
põt duo notare. ſ. ꝯdicionẽ aſcẽdẽtꝫ: ⁊ cau
ſam aſcenſiõis. ¶ Primo mõ nõ aſcẽdit ſꝫ
ꝙ deus: Tũ q꞉ nihil eſt diuinitate alti⁹ q̃
poſſit aſcẽdere. Tũ quia aſcẽſio eſt mot⁹
localis q̃ diuine nature nõ ꝯpetit: ſed hoc
modo aſcendit ſm ꝙ homo. ¶ Scḋo mõ
aſcendit ſm ꝙ deus. Uñ Aug. ſer. de aſcẽ
ſione. De noſtro fuit ꝙ pependit in cruce:
de ſuo ꝙ aſcẽdit. Hec Tho. ¶ Pro ſinõ.
Scḋꝫ logicos: ſi in hac ꝓpõne: chrs ſm ꝙ
hõ aſcẽdit: ly ſm ꝙ: teneret̃ reduplicatiue
Una ſuaꝝ exponentiũ eſſet iſta: Oĩs hõ
aſcendit: q̃ eſt falſa. Uñ etiã dr̃. vj. eneid.
Facilis deſcẽſus auerni Noctes atcꝫ dies
patet atri ianua ditis. Sed reuocare gra
dum ſuꝑaſcꝫ euadere ad auras. Hoc op⁹
hoc labor eſt. Pauci q̃s equ⁹ amauit Ju
piter aut ardes euexit ad ethera virtus

Dñs geniti potuere. Si aũt teneat̃ ly ſm
q; ſpecificatiue: q̃ſtio eſt: An chr̃us ſm q
hõ: aut ſm q de⁹ aſcẽdit. Dic. rñ. vt ſ. p⁹
miſſionẽ: Magna prorſus hodierna feſtiui
tas in q̃ chr̃s celos aſcẽdit: ſed par̃ hoc ẽ
p nobis niſi et nos aſcẽdere ſtudeamus.
Jõ Aug⁹. in ſer. Saluator mũdi dilectiſ
ſimi frẽs aſcẽdit in celũ. Nõ ḡ turbemur i
terra. Jbi ſit mẽs / ⁊ hic erit reqes. Aſcen
damus cũ chr̃o interi corde: vt cũ dies p
miſſus aduenerit / ſeq̃mur ⁊ corp̃e. Sȝ q̃
mõ aſcẽdere poteſt; peccõꝝ oneribꝫ aggra
uati dicẽte pſ. Qm̃ iniq̃tates mee ſupgreſ
ſe ſunt caput meũ: ⁊ ſicut onus ḡue graua
te ſũt ſup me. Attẽdite luxurioſi: auari ⁊c̃
Certe nõ viã aſcẽſionis. ſȝ deſcẽſiõis tene
tis. Deponẽtes ḡ oẽ põdus ⁊ circũſtans
nos pctm̃ curram⁹. vt ait apl̃s Heb. xij.
audiẽtes vicȝ chr̃m dicẽte: Venite p⁹ me
Matth. iiij. Et venite ad me oẽs. Mat.
xj. Notate: Oſtiũ palatij magni p̃ncipis
cuſtodit̃ ne ingrediant̃ extranei. Jõ pau-
peres hñtes cãs aliq̃s ad p̃ncipẽ expectãt
aduentũ alicui⁹ magni dñi cui apiant̃ por
te ⁊ ponũt ſe poſt illũ: ⁊ ſic intrãt. Spũal'r
Ante chr̃i aſcenſiõȝ clauſa erat porta celi:
⁊ eram⁹ oẽs extranei: ſed ipo aſcẽdẽte fa
cta eſt oibꝫ manifeſta. ¶ Fig. Apoca. iiij.
Joãnes vidit oſtiũ aptũ in celo: ⁊ vocez
audiuit dicẽtẽ: Aſcẽde huc ⁊ oñdaȝ tibi q̃
optȝ fieri cito. Et poſt hec fuit in ſpũ ⁊ vi
dit ſedẽ in celo ⁊ ſedentẽ ſup: ⁊ in circũitu
eius vigitiq̃ttuor ſeniores circũamicti ve
ſtimẽtis albis ſedẽtes ſup thronos ⁊ ha-
bẽtes in capitibꝫ coronas aureas. Spũa
liter: Jlla viſio figurabat aptiõeȝ oſtij pa
diſi factã chr̃o ⁊ p chr̃m poſt quẽ ⁊ p quẽ
mlti cito intrauerũt: q̃ ſignificant̃ p. xxiiij.
ſeniores. Aug⁹. in ſolilo. O q̃ glorioſum eſt
regnũ q̃ tecũ dñe regnãt oẽs ſcti amicti
lumine ſicut veſtimẽto habẽtes in capite
coronas de lapide p̃cioſo.

Secũdus artic'ls. Jn verbis thema-
tis q̃ ſunt omĩ dulcedine ⁊ iocũdita-
te refecta nobis exprimũtur tria myſteria
deuotiſſimis aĩis hodie recolenda.

¶ Primũ eſt myſteriũ dulciſſime ↄſola-
tionis: cũ dicit̃ Dñs Jeſus poſtq̃ locut⁹
eſt eis.

¶ Scõm ẽ myſteriũ triũphãtiſſime aſcẽ-
ſionis: cũ dr̃ Aſſumptus eſt in celũ.

¶ Tertiũ eſt myſteriũ glĩoſiſſime exalta-
tionis: cũ dicit̃ Et ſedet a dextris dei.

¶ Primũ igit̃ ⁊c̃. Ubi eſt ↄtemplanda
dulcedo verboꝝ quibꝫ diſcipulos ⁊ ami-
cos ↄſolatus eſt cũ eſſet aſcenſurus in ce-
lum. O q̃ntũ dulcedinis ſapiebãt verba
Jeſu illis in quoꝝ cordibꝫ feruebat amor
ieſu. De quo Bern. Amor ieſu dulciſſi-
mus et vere ſuauiſſim⁹ plus milies gra-
tiſſimus q̃ dicere ſufficim⁹: Hic amor ar
det dulciter: dulceſcit mirabilit̃: ſapit de-
lectabiliter: delectat et feliciter. O beatũ
incendiũ: o ardens deſideriũ: o dulce refri
gerium / amare dei filiũ. Unde ⁊ eccleſia
cantat: Jeſu noſtra redẽptio: amor ⁊ de-
ſiderium ⁊c̃. Locutus eſt autẽ dominus
amicis ſuis in receſſu ſuo q̃ttuor p̃cipua
verba dulcedine cõſolationis et amoris
pleniſſima.

¶ Primũ eſt verbũ gratioſe promiſſiõis
¶ Secũdum eſt verbum amoroſe incre-
pationis.

¶ Tertium eſt verbum virtuoſe redargu
tionis.

Jn hoc ſermõe dicendũ de tribꝫ p̃mis re-
ſeruato q̃rto p ſequẽti. ¶ Primũ igit̃ ẽ ver
bum gratioſe p̃miſſiõis: q̃r vt habet̃ Act.
.j. Cõueſcens p̃cepit eis ab hieroſolymis
ne diſcede. ſed expecta. p. pa. quã au. inq̃t
p os meũ: q̃r lo. quidẽ bapti. aqua. vos ãt
bap. ſpiritu ſ. non poſt multos hos dies.
Ubi nobis ſunt tria notãda q̃ ſunt ad re-
ceptionẽ ſpiritusſcti neceſſaria. ¶ Primuȝ
pacifica ↄuerſatio: q̃r p̃cepit ne diſcede-
rent ab hieroſolymis: Hieroſolyma enim
pacifica interp̃tatur. Uñ et poſt reſurre-
ctionem p̃mo diſcipulis pacẽ dñs obtulit
et deinde inſufflauit ⁊ dixit Accipite ſpm̃
ſctm̃. ¶ Scõm pſeueratiua expectatio. nã
addit̃ Sed expectarẽt p̃miſſiõeȝ patris.
Uñ de diſcipul' poſt aſcenſionẽ dñi ⁊ ante
aduentũ ſpũſſancti dicit̃ Act. j. Hi omẽs
erãt pſeuerãtes vnanimiter in oratione.
¶ Tertiũ eſt ſtudioſa verbi dei auditio q̃
notat̃ ibi: Quã audiſtis inq̃t p os meum.
Uñ Act. x. Loq̃nte Petro cecidit ſpiri-
tusſctũs ſup oẽs qui audiebãt verbum.

¶ Scõm eſt verbũ amoroſe increpatõis.
Jncrepauit enim eos dulciter de incre-
dulitate ſua: nõ q adhuc eſſent increduli:
ſed q̃r antea tarde crediderãt. Gregori⁹ in

Homel. Qua in re q̄d ↄſiderādū eſt niſi ꝙ idcirco dn̄s diſcipulos increpauit cuꝫ corporal'r reliq̄t vt ꝟba q̄ recedēs diceret in cordibꝰ audiētiū artiꝰ impſſa remanerent. Bern̄. Audi chr̄m diſcipulos increpantē ea hora qn̄ ſubtracturus erat ſuaꝫ pn̄tiā. Nō ḡ dedignerꝫ a ꝓximo vel a chr̄i vicario redargui. Nam vt dr̄ Eccs. vij. Melius eſt a ſapiēte corripi q̄ȝ ſtultorum adulatōibꝰ decipi. Sꝫ heu ſicut d̄t Ber. Mirabilis inſania. Iraſcimur ſananti et nō iraſcimur vulnerati. ¶ Tertiū eſt verbū virtuoſe redargutiōis: q̇ꝛ vicꝫ dn̄s redarguit curioſam diſcipuloꝝ interrogationē. Sic ei hr̄ Act. j. Interrogabāt euꝫ diſcipuli di. Dn̄e ſi in tp̄e h̄ reſtitues regnū iſrael. Dixit aūt eis. Non ē vr̄m noſſe tp̄a vel momenta q̄ pater poſuit in ſua poteſtate. Jō etiā dr̄ Eccl. iij. Altiora te ne q̄ſieris ⁊ fortiora te ne ſcrutatꝰ fueris. Sūt ḡ acriter arguendi q̇ d̄ curioſis ⁊ inutilibꝰ magis q̄ȝ de neceſſarijs ad ſalutē inq̇rūt: ⁊ acrius q̇ de futuro tp̄e ſibi temerarie ⁊ p̄iculoſiſſime p̄ſumūt. Ber. Quid tibi de futuro tp̄e p̄ſumis tam temerarie o miſer tāq̄ȝ deꝰ ipa etiā tp̄is momenta in tua non in ſua poſuerit ptāte. O q̄ȝ multi tali temeritate decepti fuerūt ⁊ morte p̄uenti. ¶ Exēplū. Lu. xij. de diuite dicēte Aia mea m̄lta bona ⁊c. Cui dictū ē Stulte hac nocte repetent a te aiam tuā q̄ autē paraſti cuiꝰ erūt. ⁊c. Itē narrat Grego. in dial. de q̄dā cui dū p̄ ſomniū longa vite ſpacia fuiſſent repromiſſa m̄ltas diuitias ↄgregās q̄ſi ad longioris vite ſpacia ſubito mortuꝰ eas intactas reliq̄t. Eccs. ix. Neſcit hō finē ſuū. Idē ibidē. Omnia in futurū reſeruantur incerta.

Tertiꝰ articulꝰ. Aud. ⁊c. Nō differamus ḡ pctōꝝ onera deponere vt cuꝫ chr̄o aſcēdere poſſimꝰ: nec p̄ſumamus de futuro tp̄e qd̄ incertū ē ſꝫ ſp̄ parati ſimus Hic applica qd̄ ponitur feria. ij. poſt dn̄icam in paſſione.

¶ Sermo tertius.

Dominus.

⁊c. Eritis mihi teſtes in hierl'm et in oi iudea et ſamaria. Actuū. j. In illis tribus regionibus ſpēaliter noiatis notant̄ nob̄ tria neceſſaria ad hoc vt in nob̄ ſit teſtimoniuꝫ de aſcēſiōe dn̄i: ⁊ alijs nr̄e ſalutꝫ myſterijs Debemꝰ em̄ eſſe pacifici p̄ ↄſcie puritatē qd̄ p̄ hierl'm ſignificat̄ q̄ viſio pacis interp̄tat̄ deo deuoti ⁊ hūiles ↄfitēdo ꝓpriā indignitatē qd̄ intelligit̄ p̄ iudeā q̄ cōfeſſio interp̄tat̄: ſolliciti ꝑ futuro ⁊ ſtabiles in bono p̄ ꝓpoſiti firmitatē qd̄ ſignificat̄ p̄ ſamariā q̄ cuſtos dn̄i vel cuſtodiēs dn̄m interp̄tat̄. De p̄mo. ps̄. In pace factꝰ eſt locus eiꝰ. De ſcd̄o. ps̄. Notus in iudea deꝰ. De tertio. Eccl. v. Eſto firmꝰ in via dei. Dn̄s. ⁊c.

Primus ar. An chr̄s aſcenderit ꝓpa ꝟtute: Qꝫ nō: q̇ꝛ Marci vlt̄. dr̄ Aſſūptꝰ ē in celū. Cōtra. Eſa. lxiij. Gradiēs in multitudie ꝟtutis ſue. ¶ Rn̄det Tho. iij pte. Chr̄s aſcēdit ꝓpria ꝟtute. Pr̄io q̄deꝫ ꝟtute diuina. Scd̄o etiā ꝟtute hūana n̄ naturali: ſꝫ ꝟtute aīe gl'ificate, mouētꝫ corpus p̄ut vult. Augꝰ. xxij. de ci. di. Ubi volet ſpūs ibi ꝓtinꝰ erit et corpꝰ. Sic igit̄ ibi dr̄. Chr̄s ꝓpria ꝟtute reſurrexiſſe: ⁊ tn̄ ſuſcitatꝰ eſt a pr̄e eo ꝙ eadē ē ꝟtꝰ pr̄is ⁊ filij: ita etiā ꝓpria ꝟtute aſcēdit in celū ⁊ tn̄ a pr̄e eleuatꝰ eſt. Hec Tho. ¶ Pro ſūd. Nō pōt corpꝰ hūanū virtute ꝓpria ferri ſurſum: ſꝫ deorſuꝫ tm̄mō: cū ſit graue cuiꝰ locus naturalis eſt deorſū: vt pꝫ p̄ phm̄ p̄mo de celo. ⁊ iiij. Phyſicoꝝ. Si aūt aliter moueat̄ ꝟtus illa ē ab aia. Ad qd̄ aptare poſſumꝰ illud Ouidij de pōto. Oia deficiūt animꝰ tn̄ oia vincit. Ille etiaꝫ vires corpꝰ hr̄e fac: vires inq̄ȝ q̄bꝫ pōt ferri ſurſum. Cū ḡ q̄rit̄. An chr̄s ⁊c. Dic r̄ñſionē vtſup̄. Ex q̄ ↄclude: ꝙ ⁊ nos nr̄a ꝓpria virtute. i. ꝓprijs n̄ris meritꝫ ⁊ n̄ alienis oportet aſcēdere p̄ſupponēdo ſp̄ tāq̄ȝ p̄ncipale meritū chr̄i: vt ḡ aſcēdere mereamur cū chr̄o: nūc corda ⁊ deſideria ſurſū erigamꝰ cū chr̄o Iuxta illd̄ Col. iij. Que ſurſū ſt̄ q̄rite: vbi chr̄s ē in dexṫa di ſedēs ⁊c. O q̄ȝ miſeri q̇ magꝫ corda deorſū figūt q̄ȝ ſurſū erigāt: q̇ ēt plꝰ ad carnē q̄ȝ ad ſpm̄ reſpiciūt: vt voluptuoſi plꝰ ad mōm q̄ȝ ad deū plꝰ ad terrā q̄ȝ ad celū: vt auari ⁊ hmōi. O q̄ȝ m̄lti ſt̄ q̇ d̄ celeſtibꝫ nec cogitare nec loq̇ volūt. Neſciūt em̄ cogitare: niſi terrena. Notate exiſtens in planicie nō pōt bn̄ iudicare de terre q̄ntitate: ſꝫ ſi ad locum

eminentē aſcēdat pleniꝰ iudicabit. Jō hō q̄nto eſt magꝭ eleuatꝰ a terra: terra ſibi apparet minor. Vn̄ dicūt aſtrologi q̄ ſi poſſet hō ad ſpherā lune aſcendere: terra ſibi appareret q̄ſi nihil. Spūalit: Hoīes terrena diligētes illa iudicāt magna. O inq̄unt q̄ȝ magnū eſt bonū hr̄e diuitias: delicias et honores: ſeruos ꝛ ancillas. pſ. Btm̄ dixerūt ꝑplm̄: cui hec ſūt ꝛc. Sȝ hoc io cōtingit: qꝛ nō nouerīt celeſtia. Gre. in mor. Carnales mētes pn̄tē vitā diligūt: qꝛ q̄nta ſit eternitatꝭ glīa nō attēdūt. Fig. Ezechiel. viij. Spūs eleuauit ezechielē inter celū ꝛ terrā ꝛ ꝯuerſus vidit abomiatōes m̄ltas ꝛc. Spūalr̄. Ezechiel interp̄tat̄ auxiliū dn̄i: ꝛ ſignat hoīeȝ a dō adiutū: ad celeſtiū meditatiōeȝ eleuatū q̄ terrena pꝰ ſe aſpiciēs vidȝ ibi abomiatiōes m̄ltas: q̄m ſicut dr̄ Oſee. iiij. Nō eſt ſcia dei in terra: id ē corde terrenis dedito.

SEcūdꝰ ar. Jn p̄ceō. ꝛc. Nūc de alio verbo qō eſt verbū fructuoſe inſtructiōis: qꝛ docuit eos q̄d eſſent facturi ꝓpt ſuā ꝛ oīm ſalutē dī. Eūtes in mū. vniuer. p̄dica. euāg. oī creat̄e. Qui crediderit ꝛc. Vbi ſunt tria notāda.

¶ Primū eſt vniuerſalis p̄ceptio.

¶ Scōm eſt p̄ceptiōis ſpecificatio

¶ Tertiū eſt ſpecificatiōis manifeſtatio.

¶ Primū eſt vniuerſal' p̄ceptio: cū dr̄: Eūtes in mū. vni. p̄di. euā. oī crea. Gre. i om. Oīs creature noīe ſcat̄ hō ꝓpter vicȝ vniuerſalē ꝯueniētiā quā hȝ cū oīb⁊ creaturꝭ. Idē Gre. Pōt etiā oīs creature noīe oīs natio gentiū deſig̃ri. Vn̄ ꝑ h̄ ſignat̄ q̄ dſ vult oēs hoīes ſaluoſ fieri. j. Tim̄. ij. Idē Gre. Oī creature p̄dicat̄ euāgeliū cū ſoli hoī p̄dicat̄: qꝛ vicȝ ille docet̄ ꝓpter quē cūcta creata ſunt in terra. ¶ Scōm eſt p̄ceptiōis ſpecificatio: cū dr̄: Qui credi. ꝛ ba. fuerit ſal. erit: q̄ vō nō credide. ꝯdēnabit̄. Greg. in omel. Fortaſſe apō ſemetipm̄ vnuſq̄ſq̄ȝ dicat: Ego iā credidi ſaluus ero. Verū dr̄: ſi fidē opib⁊ teneat. Vera etem̄ fides eſt q̄ in hoc q̄ ꝟbis dr̄: morib⁊ nō ꝯdicit. Hinc eſt q̄ de q̄buſdā falſis fidelib⁊ Paulꝰ dr̄: Qui ꝯfitent̄ ſe noſſe deū: factꝭ aūt negāt. Titū. j. Hic Joā. ait. j. Joā. ij. Qui dr̄ ſe noſſe deū ꝛ mā. eiꝰ nō cuſto. mēdax ē. Que cū ita ſint: fidei nr̄e ꝟitatē in vite nr̄e ꝯſideratōe debemꝰ agnoſcere. Tūc em̄ veracit̄ fideles ſumꝰ ſi qō ꝟbis ꝓmittimꝰ/ opib⁊ implemꝰ. ¶ Tertiū eſt ſpecificatiōis māifeſtatio: quō vicȝ vera ipa fides ꝑ ſigna māifeſtat̄. Vn̄ ſubdit̄: Signa aūt eos q̄ crediderint: hec ſeq̄nt̄: Jn noīe meo dem̄. eijciēt ꝛc. Pn̄t h̄ q̄nqȝ ſig̃ notari q̄ i ſuo receſſu vltio dedit ꝑ q̄ diſcerni pn̄t vere credētes ab icredul'. Habent̄ āt hec ſigna duplr̄. Vno mō corꝑalit: Alio mō ſpūaliter. Apl'i q̄ppe ꝛ alij q̄daȝ ſcti in eccleſia p̄mitiua habuerūt illa vtroqȝ mō: vt neceſſe erat ꝑ ꝯuerſiōe ꝑpl'i ad fidē. Spūaliter aūt hn̄tur ab oīb⁊ vere credētib⁊: et ſunt ſigna certa ſalutis. Facere q̄ppe hmōi ſigna corꝑalr̄ ſiue l'ralit oſ̄dit hoīem ſctm̄ ſed nō efficit. Hr̄e vō hmōi ſigna ſpūalr̄ efficit hoīem ſctm̄ ꝛ oſ̄dit. ¶ Primū itaqȝ ſignū eſt demonioꝝ eiectio. Dicit em̄ Jn no. meo de. eijciēt. Demonia inqȝ. i. peccata deteſtādo ea. Chryſ. Grādis demō petm̄ eſt. Scōm eſt noue lingue locutio Dicit em̄ Linguis loq̄ntur nouis. j. Re. ij. Recedāt vetera de ore vr̄o. Vetꝰ q̄ppe lingua eſt blaſphemare: periurare: ꝛ ꝟba ꝯtra dei reuerētiā ꝓferre. Sed noua lingua eſt deū laudare ꝛ glificare. De veteri lingua Eſa. j. Blaſphemauerūt ſctm̄ iſrl'. Noua vō lingua dr̄ Semꝑ laus eiꝰ in ore meo. Itē vetus lingua eſt dure ꝛ iracūde alijs loq̄. Noua vō lingua māſuete ꝛ hūiliter loqui. De veteri lingua pſ. Maledi ledicēt illi. Et de noua ſubdit. Et tu bn̄dices. Itē vetꝰ lingua eſt adulari: detrahere: fraudulēta ꝟba loqui ꝛ mēdacia. Noua vō eſt veritatē ꝑ loco ꝛ tpe dicere: De veteri Hiere. ix. Docuerūt linguas ſuas loqui mendaciū. ꝛ Pſ. Dilexiſti verba p̄cipitatiōis lingua doloſa. Noua vō lingua dicit Joā. xviij. Ego i hoc natꝰ ſum ꝛ ad hoc veni in mundū vt teſtimoniū ꝑhi. veritati. Itē vetus lingua ē impudica ꝛ carnalia loqui: q̄ ſunt ſigna cordis impudici. Matth. xij. Ex abundātia cordis os loq̄tur. ꝛ Ariſto. iiij. eth. Qualiſcunqȝ q̄s eſt: taliter dr̄ ꝛ talit opat̄ et taliter viuit: Noua vō lingua eſt honeſta et ſctā verba ꝓferre. De veteri lingua. j. Cor. xv. Corrūpunt bonos mores colloq̄a mala. De noua lingua ad Ephe. iiij. Oīs ſermo malꝰ de ore veſtro nō ꝓcedat: ſed ſiq̄s bonꝰ eſt ad edificationeȝ. Itē vetus lingua eſt de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tranſitorijs loqui. Noua vbo de celeſtibus De veteri lingua. Ioã.iij. Qui de terra ẽ de terra loquitur: Et.j. Ioã.iiij. Ipſi de mũdo ſunt ideo de mũdo loquũtur. De noua vbo lingua.j. Pet.iiij. Siqs loquitur qſi ſermones dei.ſ.loquatur. ❡ Tertiũ ſignũ eſt ſerpentiũ ablatio: qz ſerpẽtes tollẽt.i. malas ſuggeſtiones a diabolo immiſſas. Ber. Demonũ eſt malas ſuggeſtiões ingere/re/ſed noſtrũ eſt nõ ↄſentire: Quartũ eſt mortiferi veneni repſſio. qz dic: Etſi mortiferũ qd biberint nõ eis nocebit.i. incõmoda ſuſtinere ſiue in reb9 ſiue in verbis ſiue in pſona: quia nõ frangũtur p impatiẽtiam. Greg. Ego patiẽtie virtutẽ maiorẽ ſignis et miraculis credo. Quintũ eſt ſalubris ſup egros manuũ impoſitio. cũ dr: Sup egros man9 imponẽt. z bene habebũt.i. ſup pctõres qui eos offenderũt manus imponẽt eis indulgendo/ z ex hoc bñ habebũt. Hoc eñ eſt valde meritorium. Aug9.ſer. de ſctõ Stephano. Per amorẽ homis inimici efficieris amic9 dei. Idez in Ench. Elemoſyna illa nihil eſt mai9 q̃ ex corde dimittim9 qd in nos quiſqz peccauit. De pred. aũt ſic loquitur Ber. in ſer. Nõ difficile arbitror quẽadmodũ intelligi hmõi ſigna poſſint vt ſint indubitata ſigna credulitatꝫ ac p hoc et ſalutis. Primũ eñ opus fidei p dilectõez opantis cordis ↄpunctio eſt in q̃ ſine dubio eijciuntur demonia.ſ. pctã. Exide q in chrm credũt linguis loquũtur nouis: nec de cetero vetuſta proparentũ lingua loquũtur declinantiũ in vba malicie ad excuſandas excuſatiões in peccatis. Ubi vbo ↄpunctiõe cordis z oris cõfeſſione pora deleta ſunt peccatã ne recidiuũ patiantur ſerpẽtes tollant neceſſe eſt.i. venenoſas ſuggeſtiones extinguãt. Quid tñ agẽdũ ſiq̃ forte radix pullulat: ſi ſtimulat aĩm carnis ↄcupiſcẽtia: pfecto ſi mortiferũ qd biberint nõ eis nocebit. qm iuxta ſaluatoris exemplũ cuz guſtauerint nollent bibere.i. cũ ſenſerint/ nollẽt ↄſentire. Nulla eñ dãnatio eſt his q ſunt in chro ieſu ↄcupiſcẽtie ſenſus abſqz ↄſenſu. Quid tñ: Moleſta certe z picu loſa eſt ſic corrupte affectionis lucta: ſed qui crediderint ma. ſup egros impo. z bñ habebũt.i. egras affectiões bonis opib9 operiẽt/ z hoc remedio curabuntur. Hec Bern. Hec itaqz ſigna habere ſtudeam9 ſi cũ chro aſcendere volum9. Nã ſi in peccatis manſerim9: ſi ſuggeſtiões malas nõ repreſſerim9/ hoc eſt noſtre dãnatiõis iudiciũ. Exemplũ de iudeis qbus dñs dic Ioã.viij. In pctis veſtris moriemini: qz vicz penitere nolebãt. Et iterũ: Vos ex patre diabolo eſtis. ibidẽ Vñ. Ecci.ij. Si penitentiã nõ egerim9 incidem9 in man9 dei.

T Erti9 articl9. Audiſtis de ſignis bonorũ chrianorũ z p oppoſitũ de ſignis malorũ. Hic applica quod ponitur dñica in paſſione: ſermone meridiano.

❡ Sermo quartus.

D ominus ieſus zc. Dñs in templo ſancto ſuo. Pſ.x. Hoc exponi põt de triplici templo. ſcz

❡ De templo materialis eccl'ie.
❡ De tẽplo rõnalis ↄſcientie.
❡ De tẽplo eternalis glorie.

De pmo Geneſ.xxviij. Vere domin9 eſt in loco iſto. ❡ De ſecũdo.j. Cor.iij. Neſcitis qz templũ dei eſtis vos zc. ❡ De tertio Daniel.iij. Benedict9 es in tẽplo ſancto glorie tue. Salutatio.

❡ Dñs zc

P Rimus artic. Utrũ chrs aſcenderit ſup omes celos: Q, nõ. Pſal. Dñs i celo ſedes eius. g nõ ſupra celos. ❡ Cõtra Eph.iiij. Aſcendit ſup omes celos: vt adimpleret oia. ❡ Rñdz Tho. par.iij. Quãto aliq corpa pfecti9 participãt di bonitatem: tanto ſunt ſupiora corpali ordine qui eſt ordo localis. Unde videm9 q corpa q ſunt mag9 formalia/ ſunt naturalr ſupiora: vt patz p phm.iiij. Phyſ. z.ij. de celo. Per formaz eñ vnũquodqz pticipat eſſe diuinũ. vt pz.j. phyſ. Plus aũt participat de diuina bonitate corp9 p gliam qz qdcũqz corpus naturale p formã ſue nature. Et inter oia corpa glioſa manifeſtũ eſt q corp9 chri maiori refulget glia. Iõ ↄueni entiſſimũ eſt q ſit ſup oia corpa ↄſtitutũ in alto. Dicitur aũt ſedes dei eſſe in celo nõ ſicut in ↄtinente: ſed magis ſicut in ↄtento: Vñ nõ optz aliquã partẽ celi eo ſupio

rē cē:ꝫ ipm̄ eſſe ſup oēs celos. Jō in Pſ.
dr. Eleuata ē magnificētia tua ſup celos
Hec Tho. ¶Pro fund. Sicut dr Ariſto.
qrto de Celo. Nobiliori corpi debetur no
bilior loc⁹. Et Horati⁹ i poe. Singla q̄ꝫ
locū teneāt ſortita decent. Cū ḡ corpus
chri ſit nobiliſſimū corpoꝝ: nō qrit Utrū
chr̄s aſcēderit ꝛc. Dic rn̄. vt ſ. Poſt rnſi
onē dicas. O q̄ꝫ glioſuꝫ eſt videre chri cor
pus ſic magnifice ſublimatū. Ad hāc glīā
aſpirem⁹ frēs ꝛ nūc eā deuote ꝯtēplemur
vt tandē ei⁹ pticipes effici mereamur. O
miſeri petōres q̄ nō dei ſed ꝓpriaꝫ q̄ritis
volūtatē: diuinoꝝ p̄ceptoꝝ trāſgreſſores:
ſupbi: inuidi: fornicatores ꝛc. Certe non
viā celi teneꝫ ſed inferni. Nō em̄ poſſibile
eſt in celū aſcēdere niſi eos dūtaxat q̄ deo
placēt ꝛ ſeipos deo dedicāt. Fig. Eccl.
xliiij. Enoch placuit deo ꝛ trāſlatus eſt in
paradiſuꝫ. ꝛ Gen̄. v. Enoch ambulauit cū
deo ꝛ tulit eū dn̄s. Expone: Enoch inter
p̄tatur dedicās ſeu edificās: ꝛ ſignat iuſtū
qui ſe dedicat deo ꝛ tēpluꝫ dei in ſeipo e-
dificat: Jō placet deo ꝛ tādeꝫ in padiſum
celeſtē transfertur. Sic ḡ dr Col. j. Am-
bulens digne deo p oia placentes.

¶Secūdus articu. In p̄cedēti ꝛc. Nūc
de ſcōo qd̄ eſt myſteriū triūphātiſ-
ſime aſcēſionis: qr poſtq̄ꝫ locut⁹ eſt eis aſ-
ſumptus eſt in celū. Act. j. Eleuatis ma-
nibus ferebat in celū dicēs diſcipulis ſu-
is illud Joā. xx. Aſcēdo ad patrē meū et
patrē veſtrū: deū meū et deū veſtꝝ. De lo
co aūt a q̄ aſcēdit q̄ eſt in mōte oliueti: dr
Simplici⁹ epus hierlymitanus: ꝙ cū ibi
poſtea edificata fuiſſet eccl̄ia. locus ille in
quo iſtiterūt veſtigia chri aſcēdentis nū
q̄ꝫ potuit ſterni pauimēto: imo reſiliebant
marmora in ora collocātium. Calcati etiā
pulueris a dn̄o hoc dicit eſſe documētuꝫ:
ꝙ veſtigia impſſa cernūtur ꝛ eandē adhuc
ſpeciē velut preſſis veſtigijs terra cuſto-
dit. Circa autē hoc myſteriū tria ſunt de-
uote ꝯtemplanda.

¶Primū magnificētia aſcēdentis.
¶Scōm reuerētia turbe aſſiſtentꝫ
¶Tertiū leticia militie ꝯgaudētis

¶Primū igit ꝛc. Magnificētia inq̄ꝫ pulcri
tudinis ꝓpter dotē claritatis Unde dicit
Matth. xiij. Fulgebūt iuſti ſicut ſol. Ipſe
aūt eſt iuſtus iuſtoꝝ: ideo ꝛc. Magnifi-
cētia fortitudinis. Eſa. lxiij. Iſte formo-
ſus in ſtola ſua gradiēs in mltitudine v-
tutis ſue. Magnificētia impialis celſitu-
dinis. Matth. vlti. Data eſt mihi ois po
teſtas in celo et in terra. ¶Scōm eſt re-
uerētia turbe aſſiſtentis. Cū aiaꝝ bea-
tarū. Unde dr Pſ. Aſcēdiſti in altū cepi
ſti captiuitatē. i. tecū duxiſti aīas q̄ de-
tente fuerāt captiue. Cū eoꝝ qui in corpe
et aīa iam erāt glorificati. De his ſupra
ſabbato hebdomade paſce p̄mo articulo.
Cum etiā beate virginis ꝛ frōꝝ apoſtolo
rū ꝛ alioꝝ ſpectantiū diſcipl̄oꝝ q̄ ex prece-
pto dn̄i apparentis eis recūbentib⁹ in ce-
naculo in mōte ſion/in montē venerāt oli-
ueti. Qui vidētes eum tā glorioſe aſcēden
tem in celum/reuerent adorauerūt. Quia
ſicut dr Act. j. Uidētib⁹ illis eleuat⁹ eſt:
et nubes ſuſcepit eum in celū. nubes inq̄ꝫ
lumînoſiſſima: nō ꝙ indigeret nubis ob-
ſequio: ſed vt oſtenderet/ꝙ oēs creatu-
re debēt ei reuerentiaꝫ exhibere. O q̄nta
erat eoꝝ admiratio: q̄nta deuotio ad do-
minū ſuū ſic aſcendentē. Credo ꝙ libent
cū eo aſcēdiſſent etiā corpe/qd̄ qr nō pote
rāt/aſcēdebāt mēte: c⁹ ſignū erat aſpectus
eoꝝ attētus in celū. Et nos eoꝝ exēplo to
to aīo dēm⁹ etiā ad dn̄m aſcēdere. di. illō
Bern. in ſer. Nos ppl̄s tu⁹ ꝛ oues paſcue
tue ſeq̄mur te/p te/ad te: qr tu es via: ve-
ritas ꝛ vita; Uia in exēplo: veritas in p-
miſſo: vita in p̄mio. Et Aug⁹. Si pie aſcē
ſionē dn̄i celebram⁹/aſcēdam⁹ cum illo: ꝛ
ſurſum corda habeam⁹. Surſuꝫ inq̄ꝫ cor
da habeam⁹/ſed ad dn̄m: Surſum q̄ppe
cor ad dn̄m refugiū vocat. Surſum autē
cor nō ad dn̄m/ſupbia dicit. De hac autē
aſcenſiōe ſupbie dr Ber. in ſmōe de aſcē-
ſione. Nōne iſte eſt mons in quē aſcendit
angelus: ꝛ factus eſt diabolus. ¶Perni-
cioſa hec aſcēſio: imo deſcenſio magis eſt
de hieruſalē in hiericho. ¶Tertiū eſt leti-
cia milit e congaudētis. ſ. angeloꝝ iubilā-
tium. Pſalm̄. Aſcendit deus in iubilatōe
Uenerūt ſiquidē obuiā chriſto oēs an-
gelice poteſtates tanq̄ꝫ ſummo domino:
et mirabant: ꝙ ſic terra aſcenderet ſuper
celum: cum ſcriptū ſit Prouerbioꝝ. xxv.
Celum ſurſum et terra deorſum. Cōtem
plari autem poſſumus: ꝙ ipſis angelis
p̄ admiratione interrogantibus inter ſe:

Quis eſt iſte q̄ venit de edom tinctꝫ veſti
bꝰ de boſra. Edom interp̄tat̄ terrenꝰ vl
ſanguineꝰ: boſra ṽo interp̄tat̄ in tribula
tiōe vel in anguſtia: q̄ſi di. Quis eſt iſte q̄
venit de mūdo terreno vel ſanguineo. ꝛc.
¶ Rn̄dit dn̄s. Ego q̄ loq̄r iuſticiā et ꝓpu
gnatoꝛ ſum ad ſaluādū. Qua reſpōſione
data q̄rūt etiā ip̄i angeli. Quare ḡ ē rubꝝ
tuū indumētū et veſtimēta tua ſicut cal/
cantiū in toꝛculari: Indumētū rubꝝ ē coꝛ
pus ſuū ꝓpt̄ cicatrices vulnerū. Et rn̄dit
dn̄s Toꝛcular calcaui ſolus et de genti/
bus nō eſt vir mecū. Toꝛcular hic dicitur
crux in q̄ tanq̄ꝫ in p̄lo ſic p̄ſſus eſt vt ſan/
guis eiꝰ funderet̄. Superioꝛes aūt ange
li ſic a dn̄o illuminati inferioꝛes inſtruxe/
rūt. Ip̄is em̄ interrogātibꝫ. Quis eſt iſte
rex glie. Reſpōderūt ſup̄ioꝛes di. Dn̄s vir
tutū ip̄e ē rex glie. Angeli autē inferioꝛes
hoibꝫ reuelauerūt. Actuū. j. Cūq̄ꝫ intue/
rent̄ in celū euntē illū: ecce duo viri. i. duo
angeli in foꝛma humana aſtiterūt iuxta
illos in veſtibus albis q̄ et dixerūt. Viri
galilei q̄d aſpicitis in celū: hic ieſus q̄ aſ/
ſumptus ē a vo. in ce. ſic ve. quēadmoduꝫ
vi. eū euntē in celū. Quēadmodū etiā ve/
nerūt angeli obuiā dn̄o: ita et nos ſi mem
bꝛa chꝛ̄i ſumus ſperare debemꝰ ſanctos
angelos obuiā nobꝭ in hoꝛa noſtre egreſ
ſionis occurſuros. ¶ Exēplū. Luce. xvj.
Factū ē vt moꝛeret̄ mēdicus et poꝛtaret̄
ab angelis in ſinū abꝛae. Eſa. lv. In leti/
cia egrediemini et in pace deducemini.

Tertius ar. Aud. q̄ꝫ triūphāter chꝛ̄s
aſcēderit. Si itaq̄ꝫ volumꝰ cū chꝛ̄o
aſcēdere: ſimus ei fideles tanq̄ꝫ ſūmo re/
gi. Regibꝫ em̄ debet̄ fidelitas. vt hēt̄. xxiij.
q. v. Si apud. Et ſi regibꝰ terrenis debe
tur: multomagis regi celeſti q̄d fieri non
p̄ōt ſi in peccato viuitis ꝛ ꝑ pcc̄m cū dia/
bolo eſtis. Dicit em̄ lex. ff. de inoffi. te. l.
liberi. Qui cū inimicꝭ meis ē: amicꝰ meꝰ
nō eſt. Pone caſum de milite recipiēte ſti
pendia regis: et tamē militat cū aduerſa
rio regis ꝯtra regē. Expone ꝛ applica. no
tādo q̄ꝛ q̄ diabolo ſeruit nō in celū cū chꝛ̄o
aſcēdet: ſed deſcendet in ignē eternū q̄ pa
ratꝰ ē diabolo et angelis eiꝰ. Matth. xxv

Sermo quintus.

Dominus.

D ꝛc. Dn̄s in celo parauit ſe/
dē ſuā: ꝛ regnū ip̄ſiꝰ oi/
bus dn̄abitur. p̄s. cij. Hoc p̄ōt exponi de
triplici celo. ¶ Primo de celo militātis ec
cleſie: q̄ꝛ vt Greg. dic̄ in homel. Regnuꝫ
celoꝝ p̄ntꝭ tp̄is eccl̄ia dicit̄. ¶ Scd̄o de ce
lo deuote aīe ſiue ꝯſcie q̄ ꝯditiōes hꝫ cele
ſtes ꝛ in q̄ regnat deꝰ. Luc. xvij. Regnuꝫ
dei intra vos eſt. ¶ Tertio de celo triū/
phātis eccl̄ie. De q̄ eſt illd̄ Act. j. Fere/
batur in celum.

Salutatio. ¶ Dn̄s ꝛc.

Primus ar. An chꝛ̄o ꝯueniat ſedere
ad dexterā p̄ris: Q, nō: q̄ꝛ ip̄e chꝛ̄s
dr̄ dextera p̄ris. Cōtra. in ſymbo. Sedet
ad dexterā p̄ris. ¶ Rn̄det thom. iij. p̄te
Nō de dextere. tria p̄nt intelligi. Vno mō
ſm̄ Dam. gl̄ia diuinitatꝭ. Alio mō ſꝫ Aug.
b̄titudo p̄ris. Tertio mō ſm̄ eūdē iudicia
ria p̄tās: ſeſſio aūt hītationē ſiue requieꝫ
deſignat. Unde ſedere ad dexterā patrꝭ
nihil aliud eſt q̄ꝫ ſimul hr̄e cū p̄re gl̄iaꝫ di
uinitatꝭ ꝛ b̄titudinē: et iudiciariā p̄tātē: ꝛ
hoc i cōmutabiliter ꝛ regaliter. Cum aūt
filiꝰ dicit̄ dextera patrꝭ hoc itelligēdū ē
appꝛop̄iate ꝑ modū q̄ ēt d̄r ṽbꝰ p̄ris ſꝫ dex
tera p̄ris ſm̄ tres ſig̃tiōes p̄dictas eſt ali
q̄d cōe tribꝫ ꝑſonis. Hec tho. ¶ Pro ſūo
De rebꝫ arduis ꝛ celeſtibꝫ q̄ntuꝫ ad nos
ſpectat libēter dēmꝰ audire ꝛ loq̄. Nā etiā
d̄r ꝯmētatoꝛ ſecūdo de celo: q̄ꝛ melius eſt
modicū ſcire de celeſtibꝫ ꝛ nobilioꝛibꝫ q̄ꝫ
multa de rebꝫ vilioꝛibꝫ. Altitudo q̄ꝑpe re
rū reddit auditoꝛes attētos. Virgil. iiij.
eneid. Quē nō magna mouet magnaruꝫ
gl̄ia rerū. Queſtio aūt ē d̄ re altiſſima: vicꝫ
An chꝛ̄s ꝛc. Dic rn̄. vt̄s. Ex q̄ ꝯclude q̄n
tā dēmꝰ hr̄e fiduciā aſcēdēdi in celū: ex eo
q̄ꝛ iā nr̄a hūanitas in chꝛ̄o ſic gl̄ioſe ſedet
ad dexterā p̄ris. Ad h̄ certe nr̄e nature ꝑ
ticipiū ſumpſit: ꝛ tā gl̄ioſe ſublimauit: vt
nos ſue diuinitatꝭ ꝑticipes efficeret. ij. pe.
j. Maxia ꝛ p̄cioſa nob̄ ꝓmiſſa donauit: vt
ꝑ hec efficiami diuine ꝯſoꝛtes nature fugiē
tes eiꝰ q̄ in mūdo ē ꝯcupiſcētie coꝛruptio
nē. Audi igit̄ o foꝛnicatoꝛ: o vſurarie. ꝛc.
Putas ad h̄ ꝯuenire. Certe ne q̄q̄ꝫ potē
ris niſi auferas mūdi ꝯcupiſcētiā cū q̄ no

pōt eē dei charitas. vñ. j. Jo. ij. Nolite di-
ligere mūdū: neq3 ea q̄ in mūdo ſunt: qm̄
ſi q̄s diligit mūdū ñ ē charitas prīs i illo
Sola āt ē charitas q̄ facit ſurſū aſcēdere
Aug⁹. Amor me⁹ pōd⁹ meū eo feror q̄-
cūq3 feror. ¶ Figura. iiij. Reg. ij. Helias
cū trāſiſſet aq̄s iordanis in curru igneo
eleuatus eſt in celū. Expone Jordanis in-
terp̄tatur riuus iudicij. Faciat ḡ vnuſq̄ſ-
q3 iudiciū de ſe ⁊ trāſeat aq̄s mūdane ↄcu-
piſcētie et ſic d̄o p gr̄a3 ⁊ charitatē recōci-
liabit ⁊ in charitat3 feruore aſcēdet i celū
Nā vt dr̄ Ja. j. Coronā vite repmiſit de⁹
diligētibus ſe.

S Ecūd⁹ ar. In p̄ce. ⁊c̄. Nūc de tertio
q̄d ē myſteriū glïoſiſſime exaltatōis
q3 ſedet ad dexterā prīs. A dextris in-
q3 .i. ad eq̄litatē prīs q̄ntū ad diuinitatē: ⁊ i
bonis prn̄is potiorib⁹ p̄ ceteris creatur3
q̄ntū ad hūanitatē. Sedet inq3 nō ſolū p
ſe ſ3 etiā p nob. Ro. viij. Qui ē ad dexte-
rā ⁊ interpellat p nob. Eſt āt in h̄ ↄtem-
plāda nr̄e pmotōis vtilitas p̄cipue q̄ ad
tres virtutes theologicas.

¶ Prio ad fidei firmior3 certificationē.
¶ Scd̄o ad certioris ſpei ſubleuationē.
¶ Tertio ad feruentioris charitatis af-
fectionem.

Primo ad firmioris fidei certificationē q̄
maxime p h̄ certificat̄ q3 vt dixerat imple-
tū eſt. Vñ dixerat Jo. xiiij. Vado ad pa-
trē. Et nūc dixi vobis p̄us q3 fiat vt cū fa-
ctū fuerit credatis ſc3 q3 ego ſū de⁹. Leo
papa ſer. de aſcēſiōe. Tūc ad equalē prī fi-
liū eruditior fides greſſu mētis cepit aſcē-
dere. Et Aug. ſup illo Jo. xiiij. Si dilige-
retis me gauderet3 vtiq3 q3 vado ad pa-
trē ⁊c̄. Jō ſubtraho formā iſtā ſerui in q̄
pater maior me eſt: vt deū ſpūaliter vide-
re poſſitis. ¶ Scd̄o ad ſpei ſubleuatio-
nē. Sperare eñ debem⁹ q3 vbi ē caput il-
lic erit ⁊ mēbra. Vñ ipe dn̄s dicebat Jo.
xiiij. Accipiā vos ad meipſum vt vbi ego
ſum ⁊ vos ſit3. Leo papa. Chr̄i aſcēſio no-
ſtra ē puectior q̄ p̄ceſſit gl'a capit3 eo ſpe-
rēdit ⁊ corpis. Nā ⁊ ipe p̄oꝛ aſcēdit vt viā
oñderet. Michee. ij. Aſcēdit pandēs iter
añ eos. Aug⁹. Via fact⁹ eſt tibi ſaluator
ſurge ⁊ ambula habes q̄: noli pigreſcere. ſ.
vt ꝑuenias vbi iā introiuit chr̄us ⁊ ſedet
ad dexterā prīs. Jō d̄t paul⁹ Heb. vj. Cō-
fugim⁹ ad tenendā ꝓpoſitā ſpem quā ſicut
ancoram aīe habem⁹ tutā atq3 firmā ⁊ in-
cedentē vſq3 ad interiora velaminis vbi p̄-
curſor p nob introiuit ieſus. ¶ Tertio ad
feruētioris charitatis affectionē. Ad h̄ ei
aſcēdit ⁊ ſedet ad dexterā prīs vt ad ſe tra-
hat corda nr̄a. Nā vt dr̄ Matth. vj. Vbi
ē theſaurus tuus ibi eſt ⁊ cor tuū. theſau-
rus aūt hūani gn̄is eſt ipe chr̄us. Item
vt inde nobis trāſmittat ſpm̄ſctm̄ cuius
p̄ncipale donū eſt charitas. Vñ dicebat
dn̄s Jo. xiiij. Expedit vob vt ego vada3.
Si eñ nō abiero paraclet⁹ nō veniet ad
vos. Si āt abiero mittā eū ad vos. Hoc
diſcipulis dicebat. Sim⁹ igit̄ ⁊ nos diſci-
puli chr̄i ⁊ ſic ſperare poterim⁹ aduētum
ſpūſſcti. Sed interim oratiōi inſtem⁹ ſctō
deſiderio flagrātes q̄d maxie diſponit ad
ſuſceptionē ſpūſſcti. ¶ Exēplū de apoſtol'
q̄ h̄ tempe intermedio erant pſeuerantes
in oratiōe: vt h̄r̄ Act. j. Et ipſis orantibus
affuit ſpūſſctūs. Vñ cantat eccl'ia. Oran-
tib⁹ apoſtolis deū veniſſe nūciat.

T Erti⁹ ar. Aud. Si ḡ dn̄o fideles fue-
rim⁹: ſecuri eē poſſum⁹. Dn̄s ei nob
redemit hereditatē celeſte3 ⁊ p̄ceſſit eius
poſſeſſionē acceptur⁹. S3 h̄ m'tū timere
dēm⁹: ne ex nr̄a malicia hmōi hereditas a
nob ſit aliena. Nā vt dicūt iura. Qui feu-
dū alienat cadit a iure feudi ⁊ dn̄s illud
alij ↄcedere p̄t lib. feudor. Cōſti tutiōe.
Si cliētul⁹. Et de feudis. c. ij. Propōe ca-
ſum de eo q̄ vēdidit hereditatē ſuā qua3
fr̄ ei⁹ redemit volēs eā ſibi reddere: qua3
redditā iter illē alienauit: ⁊ ſic merito a-
miſit. Expōe ⁊ applica qm̄ qñ peccat ali-
q̄s alienat a ſe hereditatē celeſtē. j. Cor.
vj. An neſcit3 q3 iniq̄ regnū dei nō poſſide-
bunt. Nolite errare: neq3 fornicarij: neq3
idolis ſeruiētes: neq3 adulteri: neq3 mol-
les: neq3 maſculor ↄcupitores: neq3 fures
neq3 auari: neq3 ebrioſi: neq3 maledici: ne-
q3 rapaces: regnū dei poſſidebūt.

Dn̄ica infra octa. aſcen. Sermo p̄m⁹

E Stote pr.

e ⁊c̄. j. Pe. iiij. Cū venerit p-
racletus quē ego mittā vob
a prē ſpm veritatis q̄ a prē pcedit ille te-
ſtimoniū p̄hi. de me. ⁊ vos teſtimoniū p-